

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Перник, 30 юни 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на девети юни две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.ах.д. № 59 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 147 от 24 март 2010 г. по н.а.х.д. № 1324/2009 Пернишкият районен съд- 6-ти нак.състав е потвърдил Наказателно постановление № 1706 /02.07.2009 г., издадено от началника на сектор „ПП-КАТ“ при ОД на МВР - Перник, с което на С.Т.С. - ЕГН: *****,***№ 90 за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП е н аложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл.182, ал.1, т.5 отЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение С.Т.С. е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд и потвърденото с него наказателно постановление. В жалба бланкетно са посочени като касационни основания неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, без жалбоподателя да конкретизира оплакванията си писмено или в съдебно заседание.

Ответникът по касационната жалба Областна дирекция на МВР-гр.Перник не се представлява и не изразява становище по направеното оспорване.

Окръжна Прокуратура - Перник, чрез своя представител дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на районния съд следва да бъде потвърдено.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното: ,

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.Разгледана по същество същата е неоснователна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63,ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл.348,ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост" не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Изложените оплаквания в жалбата не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районния съд. От тези доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Първоинстанционният съд се е съобразил с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното.С оглед на това, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните правила и норми на ЗАНН. В тях ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията и всички необходими елементи, които определят и

индивидуализират административното нарушение, вменено във вина на касатора.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Също, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 200 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от два месеца. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП законодателят е фиксира конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира наказанието

Настоящата инстанция намира, че въззивният съд подробно и прецизно е изяснил фактическата обстановка, а фактическите констатации са направени след обстоен анализ на събраните по делото доказателства.

При тези данни се налага извода, че с поведението си касаторът от обективна и субективна страна е допуснал нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 147 от 24 март 2010 г. постановено по н.а.х.д. № 1324 по описа на Пернишкият районен съд- 6-ти нак.състав за 2009 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/